

in.ihned.cz/sport

Rekreační lyžaři samozřejmě nesjíždějí Lauberhorn bez zastavení – to by nedopadlo dobře a byla by škoda okrást se o krásné výhledy. Podél trati sjezdu navíc Švýcaři zbudovali několik informačních bodů, kde se lze dočíst o parametrech sjezdovky, vyslechnout si z reproduktoru dojmy předních jezdců po absolvování trati či se zahledět do kukátka se simulací sjezdu. Pro dostatečně otrlé ještě bonbónky: v jednom z nejstrmějších úseků je v oddělené části trati fotobuňka, která přenosem na elektronickou tabuli zdarma každému změří rychlost. Má to jeden háček: měřený úsek je úzký a když už sebere odvahu a vrhne se dolů, nezbyvá než jet kolmo dolů a spolehnout se na pevná kolena. Autor těchto řádek zde z nízkého nájezdu jel na pomalém, „rozoraném“ jarním firmu téměř 100 km/h – kolik by to asi bylo na umrzlém sněhu až odshora...

Lyže dolů, příští stanice Jungfrauoch!

V zimě se do Grindelwaldu jezdí hlavně lyžovat, turistické lákadlo první třídy však po celý rok představuje výjezd ozubnicovým vlakem na Jungfrauoch (3454 m). Lyžovat se na Jungfrauochu sice nedá, zato nahoře čekají jiné, nevšední atrakce.

Zážitkem je již cesta sama: na ozubnicovou dráhu se nastupuje v sedle Kleine Scheidegg (2060 m), jednom z nej-

rušnějších míst lyžařské oblasti. Vlak stoupá od počátku velmi strmě a za zastávkou Eigergletscher se noří do několik kilometrů dlouhého tunelu, kterým jede nejprve severní stěnou Eigeru a posléze k jihozápadu až na vrcholovou stanici. Cestou vzhůru souprava dvakrát staví: nejprve si návštěvníci mohou užít pohledu ven jakýmsi obřím oknem v severní stěně Eigeru a posléze se nabízí výhled na ledovec ze zastávky Eismeer. I konečná vlaku je v podzemí – výše než do téměř 3500 m už v Evropě železnice opravdu nejede.

Nádraží Jungfrauoch je jen malou částí rozlehlého komplexu. Vedle restaurací a suvenýrových obchodů tu je hlavně vyhlídková terasa Sphinx. Děti potěší rozlehlá „ledovcová jeskyně“, dá se vyjít i na krátkou procházku na ledovec do okolí. Za jasného dne se nabízí tak úchvatná panorama, které lze možná spatřit jen jednou za život: v blízkém horizontu se směrem k jihu vine horní část mohutného Aletschského ledovce, jako na dlani jsou všechny blízké štíty Bernských Alp, o dva kilometry níže vidíme dna horských údolí a někdy se v dále třpytí i hladina Thunského jezera s vrcholky Švýcarského Jury v nejvzdálenějším pásmu. Většina návštěvníků zírá v němém úžasu, který naruší až decentní švýcarské upozornění, že poslední vlak dolů jede už za pár minut... ●

ŠTĚPÁN VÍTEK

FOTO: ŠTĚPÁN VÍTEK

JAK SE TAM DOSTAT

Při cestě autem z Čech se nabízejí tři rovnocenné varianty. První vede přes Norimberk a Ulm k Bodamskému jezeru, dále cípem Rakouska

přes Bregenz a Švýcarskem přes Sargans a Luzern do Interlaken. Tato varianta je nejkratší, mívá Curych, ale v závěru vede po pomalé silnici přes průsmyk Brünigpass (1000 m n. m.). Druhou možností je držet se itineráře Norimberk – Stuttgart – Singen, dále přes Curych do Luzernu a v závěru stejně jako u první trasy. Pozor na nutný průjezd Curychem, dálniční obchvat největšího švýcarského města je v nedohledu. Třetí trasa je o něco delší, ale nejjednodušší – vede takřka celá po dálnici: kolem Norimberku a Heilbronn až do Basileje a pak kolem Bernu do Interlaken.

Návštěvníci z jižní Moravy upřednostní trasu přes Vídeň, Salzburg a Mnichov a v jižním Německu se napojí na některou z výše popsaných možností. Samotný závěr cesty už žádný výběr nedává – z Interlaken nás čeká ještě asi 20 km úzkou horskou silnicí až do Grindelwaldu. Je třeba koupit švýcarskou dálniční známku (40 CHF, platí celý rok), pro průjezd Rakouskem i tamní známku (desetidenní 7,60 eura). Z Prahy je to do Grindelwaldu přes 800 km. Do Interlaken se lze dobře dostat vlakem s přestupem v Curychu. Souprava odjíždí z Prahy denně v 18.16 h, v Interlaken je druhý den kolem 10 h. Zpáteční jízdenka vyjde v předprodeji při využití slevy City Star na 138 eur, je třeba přičíst několik set korun za lehátko či lůžko.

LYŽOVÁNÍ

Existují tři základní verze skipasů: pro celou lyžařskou oblast nebo pouze pro podoblast Grindelwald-Wengen, resp. Mürren-Schilthorn. Za čtyřdenní skipas na celou oblast zaplatíme v hlavní sezóně 212 CHF (děti 6 až 15 let polovinu, menší slevy i pro mládež do 19 let a pro seniory), dílčí skipasy vyjdou asi o 10 % levněji. Skipas platí i jako jízdenka na vlak z blízkých obcí v údolích (ne však z Interlaken) a na všechny horské železnice, s výjimkou úseku Eigergletscher – Jungfrauoch. Kdo si chce dopřát výjezd na nejvyšší evropské nádraží, musí si připlatit: i při „slevě“ v kombinaci s nejméně

třídenním skipasem vyjde vrcholová jízdenka na 50 CHF.

www.jungfrauwinter.ch

železnice na Jungfrauoch:
www.jungfraubahnen.ch

UBYTOVÁNÍ A DOPRAVA

I v hotelech nižší kategorie musíme počítat s trojcifernými cenami ve švýcarských francích za pokoj a noc. V Grindelwaldu samém lze zkusit např. dvouhvězdičkový **Hotel Lauberhorn** s krásným výhledem (dvoulůžkový pokoj v sezóně kolem 150 CHF, www.hotel-lauberhorn.ch) nebo o kategorii výš centrálně položený **Hotel Alte Post** (dvoulůžkový pokoj v sezóně kolem 220 CHF, www.altepost-grindelwald.ch, přímo u lanovky na First). Levněji se lze ubytovat

v soukromí v některé z blízkých obcí. Do Wengenu či Mürrenu se lze dostat pouze vlakem nebo lanovkou, což přináší určitá omezení – jednak musíme vůz odstavit na některém z obřích parkovišť dole v údolí, jednak musíme při příjezdu i odjezdu hledět na jízdní řády vlaků i na počty zavazadel. Placená jsou i všechna veřejná parkoviště v Grindelwaldu (od 12 CHF za den). I proto se jeví využití vlaků, respektive skibusů, jako rozumná alternativa.

Magazín Hospodářských novin • Šéfredaktor listu: Petr Šimůnek • Vedení magazínu: Libor Ševčík, Jan Dražan • Grafika: Zuzana Michálková • Redakce: Dobrovského 25, 170 55 Praha 7, e-mail: in.hn@economia.cz, telefon: 233 073 118 • Příjem inzerce: Inzertní oddělení Economia a.s., Dobrovského 25, 170 55 Praha 7, telefon: 233 071 782 • Tisk: Moraviapress, a. s., Břeclav • Samostatně neprodejné